

at bøde herpaa stillet de to Underændringsforslag, om hvilke den ærede Ordfører erklærede, at de burde vedtages. Det vil let ses, at de angaa det Tilfælde, at de paagældende ere ude at sejle uden for Riget, hvilket er et meget praktisk Tilfælde. Det angaar det praktiske Tilfælde, at Manden er paa Rejse som Styrmand og bliver Fører, saa skal han have sit Førerbevis, men der er ingen Regel for, hvor han skal henvende sig. Tidligere er man kommen ud af det, fordi Ministeriet har sagt til den vedkommende, at paa det og det Sted kunde han henvende sig, hvilket i Reglen har været København. Det er dog bedre at have en bestemt Regel i den Henseende og sige, at han kan faa Beviset paa det Sted, hvor han eller hans Fuldmægtig opholde sig, thi det er klart, at han maa have en Mand herhjemme, som kan ordne Sagen for ham. Naar man altsaa henviser til den vedkommende eller hans Fuldmægtigs Opholdssted, har man en brugbar Regel, medens Forholdet nu kun har været ordnet efter Skøn. Som sagt, den ærede Ordfører anbefalede jo ogsaa disse Forslag. — Jeg vil nævne, at Registreringskontoret er blevet indsat i den Paragraf, som angaar Maskinprøverne eller rettere sagt Ansættelsen i Hestekraft. Efter Omstændighederne skal jeg finde mig dert, og jeg mener, at jeg kan komme igennem dermed, men det ærede Udvalg ved jo, at Registreringskontoret fortører under Finansministeriet og ikke under Indenrigsministeriet. Kun maa jeg bemærke, at Registreringskontoret savner al sagtyndig Medhjælp med Hensyn til dette Over. Det er efter mit Skøn ikke betydeligt, hvad der kan behøves i den Henseende, men selvfølgelig maa man sætte Kontoret i Stand til at øve denne Virksomhed, naar man paalægger det den, og det er, som sagt, Kontoret ikke i Ojeblikket i Stand til. Jeg nævner det, fordi jeg antager, at man let kan blive enig om at stille en lille Sum til Raadighed til Næstmedets Tjlbestgørelse. I øvrigt skal jeg finde mig i de øvrige Vædringsforslags Vedtagelse, og naar jeg gør det, er det i Haab om, at man saa kan vedtage Loven og føre den videre igennem.

G. Sørensen: Naar jeg har kunnet deltage i alle de her forestillede Vædringsforslag med Hensyn til Loven om Sønæringen, saa er det ikke, fordi jeg i alle Vædringsforslagene ser Forbedringer. Det er ingenlunde, fordi jeg mener, at de paa alle Punkter ville forbedre Lovforslaget fra den Form, hvori det blev vedtaget her ved 2den Behandling. Men da jeg erkender, at, om end enkelte af Vædringsforslagene

efter min Mening ere et Tilbagestrid, en Tilbagegang fra, hvad vi vedtog ved 2den Behandling, har det dog ikke i en saadan Grad berørt hele Lovens Karakter anderledes end, at man vil kunne gaa ind paa dem alle. Det har ikke berøvet Forslaget den konservative Karakter, som det har, og som det ogsaa blev betonet af den højtærede Indenrigsminister, vi have holdt paa det bestaaende. Vi have ikke kunnet overbevise os om, at de mange Forandringer, som den højtærede Indenrigsminister har ønsket at indføre her i Sønæringen, ere heldige; tværtimod, adskillige af dem have vi betragtet som uheldige, men som jeg nævnte, forandre de Vædringer, der nu foreligge her, ikke i væsentlig Grad den Karakter, som Loven fik ved 2den Behandling. De Spørgsmaal, hvorom Talen var, de Anker, der bleve rettede mod Loven af Oppositionen den Gang, Forslaget forelaa til første Behandling, drejede sig væsentlig om Indfødsret, om Straf og om dette store Kontor, som den ærede Minister vilde oprette her i København. I den Retning er det kun det midterste Punkt, Følgerne af en Straffedom, der her gøres nogen Forandring i ved det foreliggende Forslag. Med Hensyn til Indfødsretten have vi holdt ved det bestaaende og have her faaet gennemført vort Ønske. Vi have ikke kunnet indse, at der er nogen som helst Grund til, at der over for Styrmand, Maskinmestre og Maskinpassere skulde fordres Indfødsret. Naar der i et Vædringsforslag nævnes Indfødsret for Stippere, Sættestippere og Tjstestippere, er det ikke noget nyt; det er ikke at følge den højtærede Minister i at indføre en ny Bestemmelse; det er den gamle, nu gældende, bestaaende Bestemmelse, i det der til disse Poster kræves Næringsbevis, og med Hensyn hertil kræves jo Indfødsret eller 5 Aars Ophold her i Landet. Med Hensyn til Indfødsret har altsaa den Opposition, som ved 1ste Behandling viste sig her i Tinget, kunnet fastholde sit Standpunkt. Med Hensyn til Spørgsmaalet, hvilken Virkning Straf skulde have over for Stippere, Maskinmestere, Styrmand o. s. v., blev der, som fremhævet af den ærede Ordfører, da Forslaget blev forelagt, forlangt af den højtærede Minister, at enhver i den offentlige Mening vanørende Straf skulde berøve enhver Indehaver af de Poster, her er Tale om, hans Næringsbevis. Blev han idømt en saadan Straf, skulde han miste sin Stilling. I denne Retning har den Bestemmelse været kastet adskillige Gange frem og tilbage og været undergivet mange forskellige Skæbner. I Landstinget har